

01/10/2025

Πανηγυρική Αγρυπνία Συνάξεως Παναγίας Γοργοεπηκόου στην Ιερά Μονή Δοβρά

/ [Ιερέες Μονές](#)

Το βράδυ της Τρίτης, 30ης Σεπτεμβρίου, στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας τελέστηκε Πανηγυρική Ιερά Αγρυπνία για την εορτή της Συνάξεως της Παναγίας Γοργοεπηκόου, καθώς στον υπό ανέγερση Ναό μαζί με το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου τίθεται μόνιμα σε προσκύνηση και η Ιερά Εικόνα της Παναγίας μας.

Νωρίτερα τελέστηκε ο Αρχιερατικός Εσπερινός και η Ιερά Παράκληση του Αγίου Λουκά, η οποία τελείται κάθε Τρίτη στις 6 το απόγευμα.

Στην Ιερά Ακολουθία προεξήρχε ο Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ενώ το Ιερό Αναλόγιο διακόνησε ο μουσικολογιώτατος Πρωτοψάλτης του Μητροπολιτικού Ναού Βεροίας κ. Νικόλαος Χανουμίδης μετά χορού Ιεροψαλτών.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό και την Παράκληση:

Σέ λίγο θά ψάλουμε τήν Παράκληση πρὸς τόν ἅγιο Λουκά, τόν ἰατρό καί θαυματουργό. Ἐναν ἅγιο ὁ ὁποῖος ἐπιτελεῖ μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ καί τή χάρη τῶν ἱερῶν του λειψάνων καθημερινά θαύματα, τά ὁποῖα εἴτε ζοῦμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἴτε τά ζοῦν ἀδελφοί μας, πού μᾶς πληροφοροῦν μέ τίς ἐπιστολές τους γιά τά θαύματα πού ἔκανε ὁ ἅγιος Λουκάς τόσο στούς ἴδιους ὅσο καί σέ οἰκεῖα τους πρόσωπα.

Τά θαύματα δέν εἶναι κάτι σπάνιο καί ἀσυνήθιστο στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅταν διαβάζουμε στά Εὐαγγέλια ὅτι ὁ Κύριός μας «διῆλθε εὐεργετῶν καί ἰώμενος», αὐτό σημαίνει ὅτι ἔκανε καθημερινά θαύματα. Δέν ἔκανε μόνο τά μεγάλα καί ἐντυπωσιακά, τά ὁποῖα περιέγραψαν οἱ ἱεροί εὐαγγελιστές, ἀλλά ἔκανε καί πολλά ἄλλα, πού εἶτε δέν συγκράτησαν στή μνήμη τους εἶτε ἦταν τόσα πολλά πού δέν ἦταν δυνατόν νά τά καταγράψουν.

Καί εἶναι φυσικό αὐτό, διότι ἡ ἀμαρτία καί ἡ πτώση τοῦ ἀνθρώπου σ' αὐτήν, μᾶς ἄφησε ἀκάλυπτους ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἐκτεθειμένους στήν κακία τοῦ πονηροῦ καί στή φθορά, τήν ὁποία ἐπιφέρει ἡ παρακοή τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στήν ἀνθρώπινη φύση πού εἶναι δημιουργημά του. Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός, ὅταν ἦλθε στή γῆ γιά νά μᾶς σώσει ἀπό τήν ἀμαρτία, δέν θεράπευσε μόνο τήν ἀμαρτία, δέν μᾶς δίδαξε μόνο πῶς μπορούμε νά ἀπαλλαγοῦμε καί νά ἀπελευθερωθοῦμε ἀπό αὐτήν, ἀλλά καί ἀπάλλαξε πολλούς ἀνθρώπους ἀπό τίς σωματικές τους ἀσθένειες.

Καί τό ἔκανε αὐτό, ἀφενός γιά νά μᾶς δείξει τή σχέση τῆς ἀμαρτίας μέ τήν ἀσθένεια, ὥστε νά μᾶς παρακινήσει νά ἀποφεύγουμε τήν πρώτη, ἀλλά καί ἀφετέρου γιά νά δείξει στους ἀνθρώπους ὅτι δέν εἶναι ἕνας ἀπλός διδάσκαλος, ἀλλά εἶναι ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, ὁ παντοδύναμος Θεός, ὥστε νά πιστεύσουν σέ Αὐτόν καί νά σωθοῦν.

Ἄς μὴν νομίσει κανείς ὅτι ὁ Χριστός ἔκανε μέ τά θαύματά του ἐπίδειξη δυνάμεως. Ὁ Χριστός ἔθετε τή δύναμή του στή διάθεση τῶν ἀνθρώπων λέγοντας: «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιήσει». Τά ἔργα, δηλαδή, πού κάνω ἐγώ, θά τά κάνει καί ὅποιος πιστεύσει σέ ἐμένα, καί θά κάνει καί ἀκόμη μεγαλύτερα.

Καί αυτό δέν ἀποτελοῦσε μόνο ὑπόσχεση, ἀλλά ἀποτελεῖ μία πραγματικότητα, τῆς ὁποίας εἴμαστε ὅλοι οἱ πιστοὶ μάρτυρες. Διότι βλέπουμε ἐπὶ αἰῶνες νά συμβαίνουν στήν Ἐκκλησία μας καί στόν κόσμον θαύματα. Βλέπουμε ἱερά λείψανα ἀγίων καί ἱερές εἰκόνες νά θαυματουργοῦν καί νά θεραπεύουν τίς ἀσθένειές μας. Βλέπουμε καί διαβάζουμε στούς βίους τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας νά θαυματουργοῦν ἐν ζωῇ. Βλέπουμε καί ἐδῶ στό μοναστήρι μας, στήν Παναγία Δοβρᾶ, τά θαύματα τοῦ ἀγίου Λουκᾶ, ἀλλά γνωρίζουμε καί τά θαύματα τῶν δύο ἱερῶν εἰκόνων τῆς Παναγίας μας, τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσας καί τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου, τῶν ὁποίων πιστά ἀντίγραφα ἔχουμε ἐνώπιόν μας, δίπλα στά χαριτόβρυτα καί θαυματουργά λείψανα τοῦ ἀγίου Λουκᾶ, μέσα στόν ἱερό ναό του, γιά νά ἐπικαλούμεθα τή χάρη τους καί νά ζητοῦμε τή βοήθειά τους, τήν ὁποία καί λαμβάνουμε, ὅταν τήν ζητοῦμε μέ πίστη, ὅταν εἶναι γιά τήν ὠφέλειά μας καί ὅταν καί ἐμεῖς εἴμαστε κοντά στόν Θεό καί ἀκολουθοῦμε στή ζωή μας τίς ἐντολές του, ὅπως ἔκανε καί ἡ Παναγία μας καί ὁ ἅγιος Λουκᾶς.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί οἱ ἅγιοί μας θέλουν νά μᾶς βοηθοῦν, θέλουν ἀπό ἀγάπη νά ἀνταποκρίνονται στά αἰτήματά μας ἄμεσα. Καί χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ Παναγία ἡ Γοργοεπήκοος, τῆς ὁποίας τή Σύναξη ἐπιτελοῦμε αὔριο, γι' αὐτό καί θά τελέσουμε πρός τιμήν της ἀπόψε ἱερή Ἀγρυπνία.

Τά θαύματα τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου, ἀπό τά ὁποῖα ἔχει ἡ ἱερή εἰκόνα αὐτό τό προσωνύμιον, εἶναι ἄμεσα, ὅπως εἶναι καί τά θαύματα τοῦ ἀγίου Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος σπεύδει γιά νά θεραπεύσει πάντοτε ὅλες τίς ἀσθένειές μας καί νά ἐκπληρώσει τά αἰτήματά μας.

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί στούς ἀγίους μας, οἱ ὁποῖοι μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ θαυματουργοῦν ὑπέρ ἡμῶν, καί ἄς μὴν ξεχνοῦμε ποτέ ὅτι σύμφωνα μέ τόν λόγο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου μας, τόν ὁποῖο τιμήσαμε πρὶν ἀπό λίγες ἡμέρες, εἶναι «μείζων ὁ ἐν ἡμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ», εἶναι δηλαδή ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού βρίσκεται μέσα σέ ὅσους τόν πιστεύουν, παρά ἡ δύναμη τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς δοκιμάζει μέ τούς διάφορους πειρασμούς, ἐπιδιώκοντας νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Θεό.

Ἄς ἐνθυμούμεθα πάντοτε τή ζωή τοῦ ἀγίου Λουκᾶ, ὁ ὁποῖος πέρασε ἄπειρες δυσκολίες καί ἐξορίες καί φυλακίσεις καί βασανιστήρια, ἀλλά δέν ἀπομακρύνθηκε ποτέ ἀπό τήν πίστη καί τήν ἀγάπη του στόν Χριστό, ὥστε ἔλαβε τή χάρη του καί μέ αὐτή θεραπεύει καί τίς δικές μας ἀσθένειες, καί ἄς ἐμπιστευόμεθα στή χάρη του καί στή χάρη τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου τά αἰτήματα τῶν καρδιῶν μας.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου στην Θεία Λειτουργία:

«Γοργοεπηκόου τήν θαυμαστήν καί σεπτήν Εικόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί».

Άγρυπνοῦμε ἀπόψε ἐδῶ, στόν ιερό ναό τοῦ ἁγίου Λουκά, ὁ ὁποῖος φιλοξενεῖ τό ἀκριβές ἀντίγραφο τῆς ιερᾶς καί θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου, τιμώντας τή Σύναξη της, τήν ὁποία ἐπιτελεῖ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία γιά τήν Ἱερά Μονή μας ἀλλά καί γιά τήν ἐπαρχία μας καί γιά ὅλους τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές τοῦ ἁγίου Λουκά ἡ παρουσία τῆς ιερᾶς εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου, πού μᾶς ὑπενθυμίζει πάντοτε τή μεγάλη ἀγάπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου γιά τά τέκνα της, γιά ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύουμε στόν Υἱό της καί Κύριό μας, ὥστε εἶναι πάντοτε πρόθυμη νά ἀνταποκρίνεται στά αἰτήματά μας καί νά ἐπακούει γρήγορα τίς προσευχές καί τίς δεήσεις μας.

Ὅπως ἴσως κάποιοι ἀπό σᾶς γνωρίζουν, ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου φυλάσσεται στήν Ἱερά Μονή Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί πρίν ἀπό δύο χρόνια εἶχαμε τήν εὐλογία νά λάβουμε ὡς δῶρο ἕνα πιστό ἀντίγραφο της, γιά νά τήν ἔχουμε μαζί μέ τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Τριχερούσης ὡς καταφυγή καί παρηγορία σέ ὅλες τίς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει ὁ καθένας μας στή ζωή του.

Ἡ ἱστορία τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Γοργοεπηκόου ἀνάγεται στόν 17ο αἰώνα. Τότε ἕνας μοναχός, ὁ Νεῖλος, ὁ ὁποῖος εἶχε τό διακόνημα τοῦ τραπεζάρη, περνοῦσε συχνά μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα αὐτή τῆς Παναγίας στή Μονή Δοχειαρίου, ἔχοντας στά χέρια του ἀναμμένα δαδιά, τά ὁποῖα χρειαζόταν γιά τή διακονία του στήν τράπεζα.

Μία ἡμέρα περνώντας μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα ἄκουσε μία φωνή νά τοῦ λέγει: «Νά μήν ξαναπεράσεις ἀπό ἐδῶ μέ τά δαδιά, γιατί καπνίζεις τήν εἰκόνα μου».

Ὁ μοναχός πίστευσε ὅτι εἶναι δημιούργημα τῆς φαντασίας του καί δέν ἔδωσε προσοχή στήν ἐντολή. Ὅμως ἡ φωνή ξανακούσθηκε ἐπιτακτική καί ἐπανέλαβε τήν ἴδια ἐντολή. Πάλι ὅμως ὁ Νεῖλος ἀδιαφόρησε. Μέχρι πού τήν τρίτη φορά πού ἄκουσε τήν ἴδια φωνή νά τοῦ λέγει νά μήν ξαναπεράσει μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα καί τήν μαυρίζει μέ τόν καπνό τῶν δαδιῶν, διαπίστωσε ὅτι ἔχασε ξαφνικά τό φῶς του.

Όταν τόν είδαν οί άλλοι μοναχοί στην κατάσταση αυτή, τότε κατάλαβαν ότι ή φωνή πού άκούοταν ήταν τής Ύπεραγίας Θεοτόκου, και ό Νεϊλος τιμωρήθηκε μέ τόν τρόπο αυτό, γιατί δέν υπάκουσε στην έντολή της.

Μετανοημένος για τήν άδιαφορία του ό μοναχός στεκόταν όλη τήν ήμέρα μπροστά στην είκόνα τής Ύπεραγίας Θεοτόκου και τήν παρακαλούσε μέ δάκρυα στά μάτια νά τόν συγχωρήσει και νά του χαρίσει και πάλι τό φως του.

Όταν οί μοναχοί είδαν τόν συμμοναστή τους ξαφνικά τυφλό, έμειναν έκπληκτοι, και τότε πληροφορήθηκαν από τόν ίδιο τί είχε συμβεί αλλά και τήν έντολή πού του είχε δώσει ή Ύπεραγία Θεοτόκος, και στην όποία δέν είχε υπακούσει.

Και πράγματι, ή Παναγία δέχθηκε τή μετάνοιά του και μία ήμέρα ό μοναχός Νεϊλος άκουσε και πάλι μία φωνή από τήν είκόνα. Αύτή τή φορά δέν ήταν όμως ούτε έπιτιμητική ούτε προστακτική αλλά παρηγορητική, και τόν πληροφοροϋσε ότι έγινε δεκτό τό αίτημά του και θά έβλεπε και πάλι. Συγχρόνως μάλιστα ή φωνή συνιστοϋσε στους μοναχούς νά προσφεύγουν στη βοήθεια και στη χάρη τής Παναγίας για όλες τις πνευματικές και υλικές τους ανάγκες και Εκείνη θά άκούει τά αίτήματά τους και θά ανταποκρίνεται άμεσα, επειδή τό όνομά της είναι «Γοργοεπήκοος».

Όπως ήταν φυσικό, τό θαυμαστό αυτό γεγονός έγινε γνωστό σε όλο τό Άγιο Όρος και όχι μόνο και πολλοί είναι εκείνοι πού έζησαν τά θαύματα τής Παναγίας και είναι μάρτυρες τής άμέσου έμπεμβάσεως τής Κυρίας Θεοτόκου στη ζωή τους.

Και επειδή, βεβαίως, όλοι έχουμε ανάγκες είτε πνευματικές είτε υλικές, άς μήν ξεχνοϋμε νά καταφεύγουμε στη χάρη τής Παναγίας τής Γοργοεπηκόου και άς ζητοϋμε τή χάρη και τή βοήθειά της, αλλά και άς άγωνιζόμεθα και άς προσπαθοϋμε νά υπακούουμε στό θέλημα του Υίου της, μιμούμενοι τό παράδειγμα αλλά και τή σύσταση τής Ύπεραγίας Θεοτόκου, για νά ανταποκρίνεται και Εκείνη άμεσα και μέ προθυμία στά αίτήματά μας και νά μεσιτεύει στον Υίο της και για όσα έχουμε ανάγκη αλλά κυρίως για τή σωτηρία μας.

© gerbekes IMBNK